

La cancellera alemanya ha promès al sector més dretà del seu partit, la CDU, mà dura contra la immigració massiva, i que imposarà nous controls fronterers.

→ Des dels atemptats de novembre passat a París un altre factor actua també contra la llibertat de trànsit: el temor que entre el nombre massiu de refugiats s'hi dissimulin terroristes gihadistes. A propòsit d'això, i a instàncies de França, la Comissió Europea anuncià el passat 19 de novembre “la modificació de l’espai Schengen” que, a més de les mesures anunciades la setmana passada, afectarà tant els naturals de països exteriors com els de l’interior de la Unió que viatgin fora i vulguin tornar. Malgrat que encara no es coneixen detalls concrets, la muda serà important i podria posar en risc si més no l’essència de la llibertat de moviments. El ministre de l’Interior francès, Bernard Cazeneuve, declarà que “estem davant d’un canvi substancial” i que “després de perdre massa temps” Europa “a la fi” s’ha posat en marxa cap al control de fronteres.

LA ULTRADRETA S’HA CONVERTIT EN UN ALTRE FLANC DE SERIOSA EROSIÓ DEL DRET DE TRÀNSIT LLIURE

L’extrema dreta

A banda de la por francesa, la ultradreta s’ha convertit en un altre flanc de seriosa erosió del dret de trànsit lliure. Ja són d’aquesta orientació els Governos d’Hongria i Polònia. I a França el Front Nacional continua creixent.

L’executiu hongarès, del partit Fidesz, ha posat tanques i filferro a la frontera amb Sèrbia, retorna a la força cap aquest últim país els immigrants que considera que han entrat il·legalment i, entre més mesures, ha aconseguit que el Parlament aprovi la penalització amb tres anys de presó per a aquella persona que violi la frontera i fins a cinc si ho fa trencant la tanca. Per si quedava cap dubte del seu compromís contra la immigració, ha dut a terme des de finals d’estiu i fins fa escasses dates una feroç campanya institucional d’advertiments als nouvinguts: “Si veniu a Hongria, no heu de robar el treball als hongaresos”, “Si veniu a Hongria, heu de respectar les nostres lleis”... No són pintades fetes amb esprais a les parets per incontrolats cadells de grups nazis. Són eslògans oficials d’un Govern europeu, el primer ministre del qual, Viktor Orbán, desafia obertament les directrius i normes que pretén imposar la Unió respecte dels refugiats, jugant a un indissimulat populisme de dreta extremada que provoca calfreds a

Brussel·les. Fins fa poc era l’únic. Ja no ho és.

El 25 d’octubre el partit d’ultradreta Llei i Justícia guanyà les eleccions poloneses per majoria absoluta. La nova primera ministra, Beata Szydło, ja ha xocat, en només dos mesos, amb la Comissió Europea per mor de la immigració, entre d’altres motius. *Der Spiegel* la identificava la setmana passada com un dels grans perills per a la Unió. Una de les primeres mesures que va prendre fou retirar la bandera europea de la sala on es reuneix l’executiu de Varsòvia: “Així el fons queda més bell”, ironitzà davant dels periodistes. Si només fos això... Ha comunicat oficialment que no assumirà els 7.000 refugiats que la Comissió havia pactat amb l’anterior Govern. “Després dels atemptats de París la situació ha canviat a tot Europa”, justificà.

A més a més, a les recentment celebrades eleccions regionals franceses el Front Nacional, malgrat que no ha guanyat el poder institucional, ha avançat molt en vots, cosa que projecta dubtes i temors cap al futur polític immediat del país. Com és prou conegut, Marine Le Pen ha demanat la suspensió de la lliure circulació per a tota la Unió en nombroses ocasions o, si no, que França la suspengui permanentment, que seria el mateix a efectes pràctics domèstics. Així ho deia abans dels atacs de novembre a París. Després dels quals és, si cal, més contundent: “Schengen és una bogeria sense sentit, França s’ha d’apoderar del control de les seves fronteres”, manifestava el dia 19 de novembre al canal televisiu de notícies britànic Sky News.

La pressió francesa, la nova política fronterera més dura d’Alemanya i d’altres països, els governs xenòfobs d’Hongria i Polònia, l’anunci de la Comissió Europea, el creixement general de la ultradreta... Tot plegat fa pensar que, si no canvien molt les coses, i aviat, la lliure circulació a Europa –si més no tal com la coneixem– pot estar vivint els seus últims dies. ●